

Heinrich Rudolph Redecker

**Rector Universitatis Rostochiensis Heinricus Rudolphus Redeker/ I.U.D. P.P. ...
Ad exequias, quas ... Matronae Annae Slutoviae, Vir ... Dn. Andreas Wolff/ Urbis
huius Senator eximius, nunc Viduus moestissimus ...hodie ... paratas cupit,
Omnium ordinum Civis Academicos ... invitat**

Rostochii: Kilius, [1667]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774758252>

Druck Freier Zugang

LB FP Schlutow, Anna 1667

Redeker, H.R.,

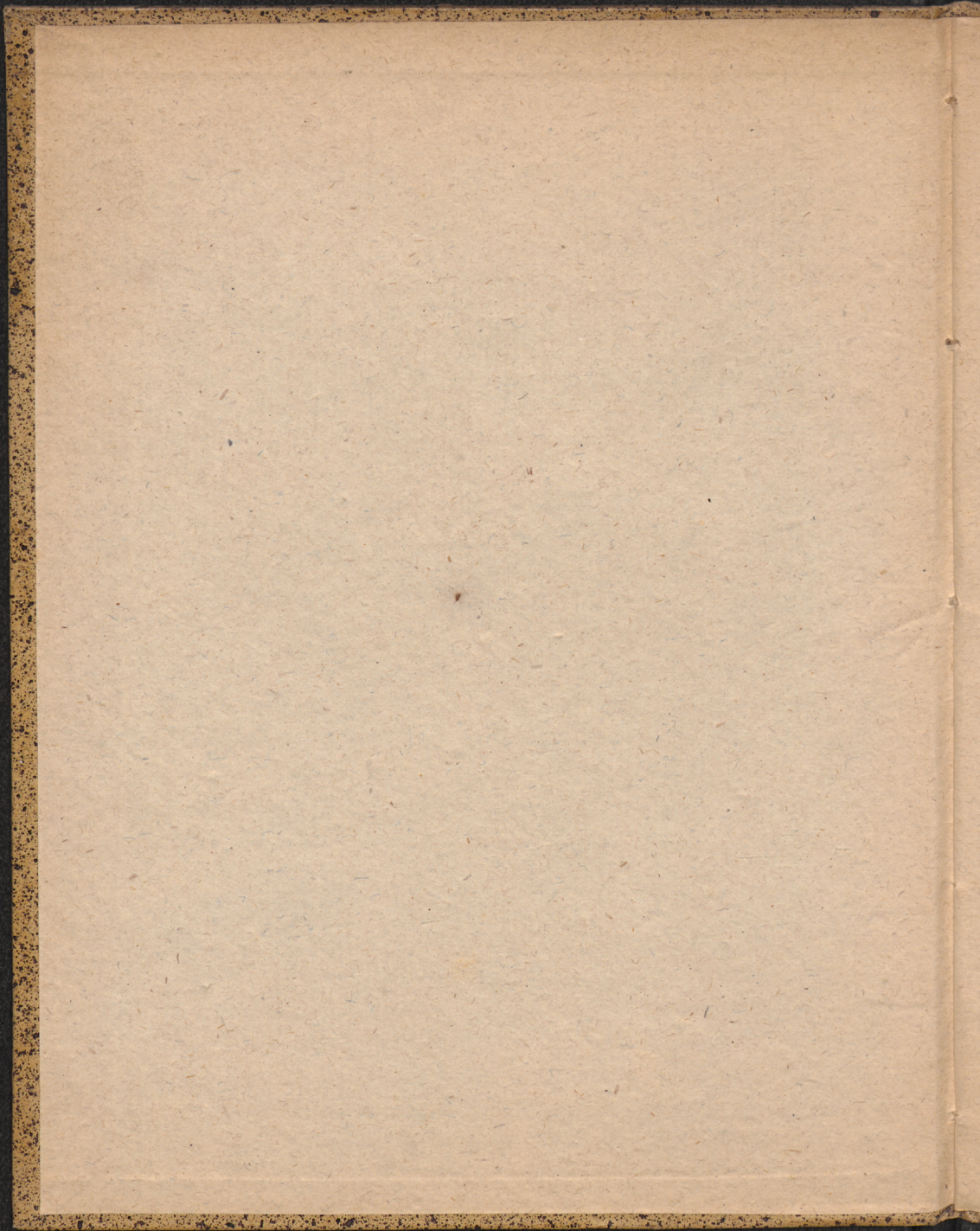
in

A. S l u t o v ,

uxor. A. Wolf.

Rostock, 1667.

12.

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
HEINRICUS RU-
DOLPHUS *Redeker/*

J. U. D. P. P. Sereniss. Ducis Mechl. Consil.
Consistorii Ducalis Assessor,

Ad exequias,

quas

Ornatissime Præstantissimæq;

MATRONÆ

ANNÆ SLU-
TOVIÆ,

Vir Prudentissimus Spectatissimusq;

DN. ANDREAS
Wolff/

Urbis hujus SENATOR eximius,
nunc Viduus mœstissimus

In Æde D. MARIE sacrâ, hodiè Horâ 1/2.

pomerid. paratas cupit,

Omnium ordinum CIVIS ACADEMICOS, omnesq;
præterea literatos, & literarum Fautores,
officiôsè ac peramater invitat,

ROSTOCHII, Typis JOHANNIS KILLII, Acad. Typogr.

St quidem cetera profectò maximus
gravissimusquè Auctor THUCYDI-
DES; sed unum in ipso jocularè est
ac perridiculum, quòd nolit Virgi-
num Feminarumvè ullam publici-
tùs laudari, si vel maximè virtutibus
sibi suis devinxisset REMPUBLI-
CAM (quis enim id fieri posse, scè-
piusquè factitatum, negare sustine-
at?) aut reverentiâ, pietate, officiis,
quicquid est unquam DEORUM (ita loquebantur Genti-
les.) hominumvè demerisset. Suffecturum, si, quando-
quid fors pro honore Femineo dici afferivè oporteret, id
omne domesticis parietibus, ceu claustris quibusdam suis,
contineretur. In causam stolidissimi adserti alibi inquirere,
quin eâdem allegare operâ meminimus, quæ deliræ opinio-
ni forent confutandæ. Hodierni funeris occasione, quàm
minimè vel rideat, vel sèdeat nobis THUCYDIDIS sententia,
neapse ostendemus: non obseraturi domi certè, aut in angu-
los protrusuri ANNAM SLUTOVIAM, sed & ipsam, & unâ
virtutes ejusdem laudesquè clarissimo Soli exposituri. Uti-
què enim, Exempla virtutum publicitùs recitari interest, ut
sint ceu speculum, in quod ceteri curatissimè intueantur;
vel norma sint atquè regula, ad quam vitam quisque suam
moresquè componat. Est enim dictu proprusus incredibile,,
quanta

quanta in exemplis inſit perſuadendi docendivè potentia. Nec temerè ad virtutem quis venerit methodo compendioſiore, quàm ſi jugiter ob oculos ſibi animumquè ponat, quàm parile inſtitutum ſectati ſint, morumquè adeò atque honeſtatis nobis præverint viam. Nata itaque eſt Matronarum Præſtantiffima hîc Roſtochl, Anno ſeculi hujus 14, die 28. Maij; Patre quidem VIRO honoratiſſimo DN. HERMANNO SCLUTOVIO, Cereviſiario ac Negociatore eximio; Matre verò Feminâ ornatiffimâ, MARGARITA NETTELBLADIA, DN. JOACHIMI Nettelſblatten / Templi Petrini quondam præfecti vigilantiffimi, Filiâ. Continuo poſt natiuitatem, interuentu divinæ aquæ, ſalutarisquè adeò baptiſmatis remedii ab adhæreſcentibus vitiis probè purgata, CHRISTOquè ac Eccleſiæ ejusdem inſerta eſt. Hoc uti ita fieret, princeps parentum optimorum cura fuit. Altera, uti eximiè decenterquè ac piè educaretur. Ceterùm, DEO ita diſponente, factitatum, uti bimula ſaltem quùm foret NOSTRA, Pater fato fungeretur, diemquè obiret ſuum. Mater verò alteris nuptiis implicaretur. Undè ſub Tutoribus, vitam juſſa degere, ſic ſe, & horum providâ curâ, & ſuaptrè ſponte (inerat enim, vel per ipſam naturam, elegantior indoles) geſſit certè, uti minimè in pejus cotidiè ruentis ſeculi moribus conformaretur, impoſturis ac fraudibus adſeſceret; ſomnolentiæ atq; deſidiæ operaretur; ſed magno potiùs conamine domum addiſceret gubernare, providere familiæ, ſuperioribus dicto eſſe audientem; amare modeſtiam, pudorem ſic adſervare, uti ne viſu quidem delibari pateretur; à petulentiâ, levitate atq; laſciviis liberam prorfus atq; immunem eſſe: omne nequam atq; flagitium pejus cane & ange odiffe. Haſiater opèras meditationesq; quùm adoleſceret, foretq; annorum jam XXIV. facilè ſui amatorem reperit, deſponſataq; circa ipſa S. MICHAELIS ſolennia, VIRO
est ac

est ac Civī nostratī praestantissimo, DN. JOACHIMO LIN-
DEMANNŌ: Cui pacatē & decore quē cohabitavit; quin &
duos peperit filios, JOANNEM & JOACHIMUM; quorum
ille Scholæ huic oppidanæ concreditus, eò succereyerat in stu-
diis literarum usq̃; , uti ante hos decem annos ad exteros sese
conferret, & ad *Brunsvicenses* quidem, ampliùs proficiendi
gratiâ, ablegaretur: Quanquam toto eo tempore, qualiter
cum JUVENE gereretur, cognoscere satis accuratè Parentes
nequiverunt. *Iste* ante triennium jam ferè, quùm initio
HAMBURGI, dein AMSTELODAMI Aromatariis servisset,
mortalium numero, non sine singulari Matris, quin & Vi-
trici dolore, exemptus est. Ceterùm SLUTOVIA nostra prio-
ri matrimonio jam nuda, ad secunda vota transit. Neque
enim in alteris nuptiis quicquam arbitrata est vitii esse (quan-
quam id veteribus nonnullis creditum utiq̃; & TERTULLIA-
NO præcipuè adseveratum est) & ceteroquin causas habere
visa est satis validas prægnantesq̃; , ob quas cælibe statu mini-
mè permaneret. Juncta est itaq̃; Anno 1641. die 9. Nov. VIRO
Prudentissimo Spectatissimoq̃; DN. ANDREÆ WOLFFEN/
SENATORI oppidano eximiè merenti; fausto planè ac felici
fidere. Enim verò tantâhi conjuges invicem vixerunt con-
cordiâ animorumq̃; conjunctione, eo sanctissimo amore in-
ter se amarunt, ut, quamvis uterque niteretur ad summum,
neuter tamen vinceret ac superaret. Quicquid vel excogi-
tari officii ac benivolentiæ poterat, id in alterum alter ultrò
lubensq̃; conferebat. Hoc unum dolere adverteres, quòd
ipsam etiam animam communicare invicem nequirent.
Quæres & ipsismet plurimum gaudii innocentissimæq̃; vo-
luptatis, & visentibus profectò etiam multum delectamenti
subindè præbebat. Sed & stabilis satis iste nexus fuit, ut qui
totos XXV, cum dimidio, perdurârit annos. Denique nec
improlis torus extitit: Nati enim, stante eo, sunt filii duos;
& una

& una filia: ANDREAS scilicet, Anno 42. 30. Dec. MARGA-
RITA, Anno 48. 27. Januar. & DAVID Anno 49. 22. Dec. Ille
elegantissimus doctissimusq; JUVENIS, juris humaniorumq;
literarum studiis antehac in illustri *Helmestadiensium*, nunc ve-
rò in hac patriâ Academiâ singulari conamine atq; industriâ
operatur; futurus, sine dubio, si (quod animitus precamur)
supervixerit, decus familiæ patriæq; ornamentum. Parenti
certè jam tum est in deliciis, & grande solatium præbet. *Ista*
(Filia sc.) Præstantissimo doctissimoq; DN. VINCENTIO
FRIDERICI, Nobiliss. statuum Provincialium Secretario,
Anni præcedentis die 14. August. elocata. *Hic* menses saltem
aliquot natus, repetiit originem, cæloq; suo, undè venerat,
restitutus est. Non minuta itaq; aut contemnenda tori hu-
jusce fuit felicitas, ut quæ tribus integris, iisq; eximiis pun-
ctis absolveretur. Quanquam DN. MARITO omnium ma-
ximè ridere fecit conjugium absolutissima illa SUÆ virtus vi-
tæq; integritas. Pietatis ante omnia, tanquam ceterarum
virtutum Regiæ ac Principis, erat semper studiosissima. Nil
domi suæ auspicabatur unquam ante, quàm precibus, Biblio-
rumq; sacrorum lectione probè se munisset. Gnara utiquè
& omninò arbitrata, nullam rem successu carituram suo, quæ
DEO caperet duce atq; Auctore initia. Sanè etiam, dum
jam operi instaret, interq; vel pensa colusq; hæreret, aut ce-
teris negociis privatis irretiretur, simul de divinis, & præci-
puè quidem, agebat loquebaturq;: Et magno præterea co-
namine ea adibat loca, in quibus DEI oracula publicitùs ce-
lebrarentur. Neq; enim perdere sese tempus, sed lucrari au-
tumabat, quod DEO impenderet. Hinc ad eò sacris Concioni-
bus, nisi fortè valetudine attineretur, abesse nunquam visa
est. Neq; enim ullum sibi temerè *ἀρχαίως* jucundius esse, lu-
bens profitebatur. Sacris divinisq; misteriis usa est frequentis-
simè, in animæ salutem, fideiq; stabilimentum. Et quùm erga
DEUM

DEUM hoc adfectu foret, noluit etiam deteriore esse erga proximum. Quem utiq; amare deprensa, sicut semet ipsam, est; cuius difficultatibus mederi, levare inopiam, inter præcipua vitæ morumq; suorum decora jugiter numeravit. Calamitates certè atquè misérias seculi non alio ex fonte derivasse intellecta est, quàm quòd neglectis adeò aut prolapsis pietatis rebus, insuperq; habito amore proximi, in omnis generis flagitia, odia, avaritiam, immisericordiam, non sensim aut pedetentim, sed concitato quasi cursu hodiè rueretur. Ceterùm luxerant in FUNCTA plures adhuc virtutes aliæ. Temperantem atq; frugalem extitisse sic compertum est certè, uti exemplum non abs re quoddam esse ibi aliis posset. Demissionem animi humilitatemq; ita adamabat semper, uti de principatu cum nemine mortalium contenderet, facilè cuivis, etiam longè cederet minori. Veritatis adeò amans studiosaq; erat, ut nec joco meritari sustineret. De absentibus præclare semper, etiam de iis non penitus malè loquebatur, qui ceteroqui non admodum bellè de sese mererentur. Domi jugiter harere, & rem agere suam conspecta est. Nisi forte, uti aliquandò prodiret in publicum, extremâ necessitate urgeretur. Oderat itaq; impensè, quæ è circumcurstantium aut *extravagantium* numero forent, quibusq; omnis omninò in garriendo, traducendoq; aut denigrando proximo, virtus consisteret. Quod profectò quàm non admodum in nostratibus mulieribus infrequens est vitium, sic auctorem non habet alium, quàm ipsum orcum atq; Diabolum. Ultiq; cum quævis alia sexum femineum commendant illustrentq; tum mirificè id faciunt piceæ nates, parciórq; ac verecundior, quin vel in ipsum ruborem composita lingua. Forent certè longè plura, majoraq; quæ commentari in honorem SLUTOVIÆ laudemq; liceret. Sed suffectura arbitramur, quæ hac proferre vice adlubuit, quorumq; facere ad minimum mentionè oportebat, cum uti FEMINÆ laudatissima indoles saltem ex parte cognoscetur;

tur; tūm uti manifestum fieret, non omnia apud veteres (quod
jam maximus ac *πλειονοτατ* TACITUS suo inquebat ævo)
esse meliora; sed nostra etiam ætate laudum esse argumenta,
posse. Non effortum seculum esse nostrum gignendis VIRTU-
TIBUS; Non habere solam Antiquitatem, quas ostendet, *Mar-*
cellas, Paullinasq;; Nostra etiam tempora gignere identidem,
quæ harum virtutem vel æquent, vel & supergrediantur.
Sed veniemus tandem ad ea, quæ & finem FEMINÆ, & scriptio-
ni etiam imponant. Octennium est ipsum, ex quo conflictari-
cum membrorum non levi, nec penitus curabili imbecillitate,
capit. Nam quanguam respirare subindè visa est, non stetit
tamen firmo satis valetudo ab eo tempore tibicine, sed relapsa
identidem in prius pejusq; Ante mensem unum itemq; alterum
correpta ardenti feбри est; quæ tamen sede moveri suâ, penitusq;
exesse animadversa. Die abhinc octavo insperato prorsus adeoq;
acri vehementiq; iterum morbo infestabatur, uti omnis omninò
in Medentibus (usa autem præcipuè valetudinis suæ administro
est Excellentissimo & Experientissimo VIRO, DN. D. JOANNE
BACMEISTERO; P. P. Collegâ ac Compatre nostro honora-
tissimo) cura atq; industria nequicquam foret. Itum igitur ad
cælestia subsidia; cursitatum ad procurandam animæ (quum
corpori nulla fieri amplius quiret) salutem, nihilq; actitatum
studiosius, quàm uti erroribus illa suis exsolveretur. Qua fini
etiam accersitus est, VIR pl. Reverendus & Excellentissimus, DN.
HINRICUS MULLERUS, Th. D. & Prof. celeberrimus; quin-
& ad Div. MARIE Pastor; Collega & Amicus noster conjunctis-
simus; qui decumbenti & propediem morituræ sacram admini-
stravit Synaxin; & dein preces prævit, quas non tantum ipsa
voce pariter atq; animo subsecuta est, verum etiam suo opte mo-
tu (erat enim Spiritu DEI plenissima) addidit, ampliusq; inge-
minavit: *Meinen Jesum lasse ich nicht etc. It. Herr wann
Ich nur dich habe etc. It. Christi Blut und Gerechtigkeit / ist
mein;*

Mein Schmuck etc. Mansitq; in eâ animi fiducia, speq; certiffi-
mâ salutis, usq; ad lapsum proximè diem Dominicum i. e. 28.
April. quo ipso 3. & 4 intermatut. placidè in DOMINO expira-
vit. Sanè enim dubitandum est nihil, quin, ut piè, christianè,
honesteq;, imò, quod diximus, in exemplum profus vixerat;
ita beatissimè de vitæ hujus calamitosissimæ statione, ad veram
illam & longè felicissimam vitam translata, svaviter nunc cum
DEO immortalî & beatissimis mentibus ævum agat, & non
enarrandis æstimandisq; gaudiis perfruatur. Quod etsi absq;
insigni DN. MARITIMORORE a luctu contingere nequit (quid
enim vel excogitari acerbius possit, quàm si tam firmo nexu
juncti, tamq; sanctissimè inter se amantes, necessitate ultima di-
vellantur) ferendum tamen id fuerit; quando non est nisi stul-
tia aut impiï certè, rixari cum cælis aut indignari DEO velle.
Cogitandum, hanc UNIVERSI pervetustam esse legem, ut,
quodcumq; cepit, idem aliquando desinat, finemq; sortiatur suum.
Ceterum quum hodie supremum exequiarum honorem SVA-
VISSIMÆ suæ præstare DN. MARITUS decreverit, hortamur,
CIVES ACADEMICI, impenseq; invitamus, uti exi-
mio funeri copiosè interesse, & deducendo prolixè operari
velitis. Meretur id genus benivolentiæ dicti DN. VIDUI in
ordinem nostrum propensior adfectus: Meretur FILII GE-
NERIq; erga eundem respectus & observantia. Omnium au-
tem maximè meretur FUNCTÆ tantoperè deprædicata abs
nobis & clarissima VIRTUS. Imò ipsa vos humanitas ve-
stra, uti non segnes in officio deprehendimini, ad-
monere poterit, & debet.

P.P. sub Sigillo RECTORATUS
Anno 1667. die 2. Maij.

Convenietur in Æde Marianâ
hora I. pomerid.

& una filia. ANDREAS scilicet, Anno
RITA, Anno 48. 27. Januar. & DAVID
elegantissimus doctissimusq; JUVENIS,
literarum studiis antehac in illustri Helm
rò in hac patriâ Academiâ singulari co
operatur; futurus, sine dubio, si (quod
supervixerit, decus familiæ patriæq; or
certè jam tum est in deliciis, & grande s
(Filia sc.) Præstantissimo doctissimoq; I
FRIDERICI, Nobiliss. statuum Prov
Anni præcedentis die 14. August. eloca
aliquot natus, repetiit originem, cælo
restitutus est. Non minuta itaq; aut c
jusce fuit felicitas, ut quæ tribus integr
ctis absolveretur. Quanquam DN. M.
ximè ridere fecit conjugium absolutissim
tæq; integritas. Pietatis ante omnia,
virtutum Regina ac Principis, erat sem
domi suæ auspicabatur unquam ante, qu
rumq; sacrorum lectione probè se mun
& omninò arbitrata, nullam rem succel
DEO caperet duce atq; Auctore initia
jam operi instaret, interq; vel pensâ co
teris negociis privatis irretiretur, simu
puè quidem, agebat loquebaturq;: Et
namine ea adibat loca, in quibus DEO
lebrarentur. Neq; enim perdere sese te
tumabat, quod DEO impenderet. Hinc
bus, nisi fortè valetudine attineretur, a
est. Neq; enim ullum sibi temerè *anxiam*
bens profitebatur. Sacris divinisq; miste
simè, in animæ salutem, fideiq; stabilim

MARGA
. Dec. *Ille*
niorumq;
, nunc ve
industria
recamur)
. Parenti
bet. *Ille*
ENTIO
secretario,
es saltem.
è venerat,
a tori hu
miis pun
nium ma
virtus vi
terarum.
fima. Nil
is, Biblio
ra utique
n suo, quæ
am, dum
et, aut ce
, & præci
eterea co
licitus ce
uerari au
Concioni
uam visa
esse, lu
equentif
uum erga
DEUM

